

Върховен Административен Съд

РЕШЕНИЕ

№ 11924

София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в съдебно заседание на двадесет и четвърти септември две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛИНА СОЛАКОВА

ЧЛЕНОВЕ: МАРИЕТА МИЛЕВА

БРАНИМИРА МИТУШЕВА

при секретар Илияна Иванова и с участието
на прокурора Милена Беремска изслуша докладваното
от съдията Мариета Милева
по административно дело № 6610/2024 г.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на В. Х. Т., представлявана от адв. Демерджиев, против решение № 1544 от 19.04.2024г. по адм. дело № 414/ 2021г. по описа на Административен съд - Пазарджик, с което е отхвърлена жалбата на Т. против разрешение за строеж № 36/ 22.12.2020г., издадено от главния архитект на община Брацигово. Жалбоподателката излага съображения, че оспореният съдебен акт е неправилен като постановен в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Моли решението да бъде отменено и вместо него да се постанови нов съдебен акт по същество, с който да бъде прогласено за нищожно или евентуално отменено разрешение за строеж № 36/ 22.12.2020г., издадено от главния архитект на община Брацигово, заедно с одобрения към него инвестиционен проект. Претендира и направените по делото разноски за всички съдебни инстанции по представен списък.

Ответникът главен архитект на община Брацигово оспорва касационната жалба. Моли решението на административния съд да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Ответницата З. С. Д., чрез процесуалните си представители адв. Бакалова и адв. Атанасов, също оспорва касационната жалба. Моли решението на административния съд да бъде оставено в сила, като ѝ се присъдят и разноските по делото. Прави евентуално възражение за прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Представителят на Върховната прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Като взе предвид касационните основания, посочени в жалбата и данните по делото Върховният административен съд, състав на второ отделение, констатира следното:

Касационната жалба е подадена в срок по чл. 211 АПК, от страна, за която оспореното съдебно решение е неблагоприятно, поради което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Решението на Административен съд - Пазарджик е постановено в противоречие с материалния закон и не се обосновава от събраните доказателства.

От събраните писмени и гласни доказателства и от заключенията на вещите лица Г. и Д. се установява, че разрешение за строеж № 36/ 22.12.2020г., на главния архитект на община Брацигово за „Пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда [номер], летовище [наименование], е издадено по заявление на ответницата Д., на която е учредено право на надстрояване и пристрояване на вилна сграда с пл. [номер], с площ от 30 кв.м., находяща се в УПИ VI- „за индивидуален вилен комплекс“, кв. 2 по плана на летовище [наименование], община Брацигово (договор от 08.12.2020г., сключен с община Брацигово). Разрешението за строеж е издадено въз основа на одобрен инвестиционен проект, който в част „Конструкции - конструктивно становище“ предвижда „демантиране“ на съществуващата вилна сграда и изграждане на нова вилна сграда състояща се от партерен етаж и подпокривен етаж. Установено е, че одобреният проект не съответства на издадената по чл. 140, ал. 3 ЗУТ скица-виза № 214/21.10.2020г., на главния архитект на община Брацигово, обявена за нищожна с влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 684/ 2021г. на Административен съд - Пазарджик (решение по адм. дело № 11355/ 2022г.). Събраните по делото доказателства установяват, че към 30.10.2020г. вила [номер], предмет на разрешението за строеж, е разрушена изцяло (писмо изх. № 948-1195/ 30.10.2020г. на кмета на община Брацигово, свид. Т., М.).

При тези факти изводите на административния съд за отсъствие на основания за отмяна на оспореното разрешение за строеж по смисъла на чл. 146 АПК се явяват необосновани и изведени при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон.

Към момента на издаване на разрешение за строеж № 36/ 22.12.2020г. за „Пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда [номер], летовище [наименование] и на одобряване на инвестиционния проект, вилна сграда [номер] в УПИ VI- „за индивидуален вилен комплекс“, кв. 2 по плана на летовище [наименование], община Брацигово, е премахната, което прави невъзможно нейното надстрояване и пристрояване. Такова строителство предполага увеличаване на обема на сградата във вертикално и в хоризонтално отношение, т.е. обектът, чието пристрояване и надстрояване се разрешава, следва да съществува. Ето защо с премахването на сградата, процесното разрешение за строеж за „пристройка и надстройка на вилна сграда [номер]“ се явява без предмет, тъй като се отнася за строеж, който не съществува. Това е достатъчно основание за неговата отмяна като незаконосъобразно.

Допълнително следва да се посочи, че разрешението за строеж е издадено в нарушение на чл. 148, ал. 4 ЗУТ. Според цитирания текст разрешението за строеж се издава въз основа на одобрен инвестиционен проект. Инвестиционният проект е неразделна част от разрешението за строеж (чл. 148, ал. 8 ЗУТ), поради което следва да е налице съответствие между предвиденото с инвестиционния проект и разрешеното строителство. В случая оспореното разрешение за строеж е за надстрояване и пристрояване на съществуваща вилна сграда, а е издадено въз основа на одобрен инвестиционен проект, който предвижда „демантиране“, на съществуващата вила и изграждане на изцяло нова вилна сграда. При това противоречие следва да се приеме, че разрешението за строеж всъщност е издадено без одобрен инвестиционен проект, въпреки че такъв се изисква по арг. от чл. 147, ал. 1 ЗУТ, т.е. в нарушение на чл. 148, ал. 4 ЗУТ. Това е още едно основание за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Само за пълнота следва да се отбележи, че в случая строителните книжа са одобрени, без да е предвидено съответно застрояване. Действително по реда на чл. 140, ал. 3 ЗУТ във връзка с чл. 134, ал. 6 ЗУТ е издадена скица - виза за пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда [номер]. Визата обаче е обявена за нищожна с влязло в сила съдебно решение, поради което инвестиционният проект се явява одобрен в нарушение на императивното изискване на чл. 144, ал. 1, т. 2 ЗУТ, както и на разпоредбата на чл. 145, ал. 2 ЗУТ, тъй като такова застрояване в имота не е предвидено. Определение № 1683 от 22.02.2022г. по адм. дело № 973/ 2022г., което административният съд цитира, не обосновава различен извод. Този съдебен акт е постановен в производство по оспорване на определение за спиране на основание чл. 229, ал.1, т. 4 ГПК и се основава само на доказателствата, ангажирани в хода на частното производство.

Изложеното налага заключението, че оспореното разрешение за строеж е издадено в противоречие с материалноправни разпоредби и подлежи на отмяна.

Възражението, че след като строежът е въведен с експлоатация с удостоверение № 5/ 04.06.2024г., издадено от главния архитект на община Брацигово, разрешението за строеж става стабилен акт и не подлежи на отмяна, в случая е неоснователно. Изложените от ответницата Д. съображения и цитираната в този смисъл съдебна практика, визират хипотези, при които строителството е реализирано въз основа на влязло в сила разрешение за строеж. В случая разрешението за строеж е оспорено, т.е. не е влязло в сила и преценката за неговата законосъобразност се извършва именно в хода на настоящия процес.

Поради всичко изложено настоящата инстанция приема, че оспореното решение на Административен съд - Пазарджик е постановено в противоречие с материалния закон и е необосновано. Поради това и съгласно чл. 209, т. 3 АПК съдебният акт следва да бъде отменен, като на основание чл. 222, ал. 1 АПК се постанови ново решение по същество, с което разрешение за строеж № 36/ 22.12.2020г. на главния архитект на община Брацигово, ведно с одобрения към него инвестиционен проект да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, направеното искане и доказателствата за действително извършени разходи по водене на делото пред всички инстанции, община Брацигово, в чиято структура е административният орган, издал обжалвания административен акт и З. С. Д. следва да заплатят на В. Х. Т. общо и по равно направените в съдебното производство разноски в размер на 8379.00лв., които включват, както следва: сумата 110.00 лв. представляваща държавни такси за производството пред двете съдебни инстанции и по адм. дело № 5766/ 2023г. по описа на ВАС; сумата 2019.00 лв., представляваща възнаграждение за вещите лица по изслушаните експертизи (надвнесените суми не са присъдени, тъй като са получени по друг ред съгласно молба от 30.11.2023г.), както и сумата 6250.00 лв., представляваща възнаграждение за адвокат пред двете съдебни инстанции и по адм. дело № 5766/ 2023г. по описа на ВАС.

С оглед направеното от ответната страна в касационното производство възражение по чл. 78, ал. 5 ЗУТ и фактическата и правна сложност на спора (производството е касационно и е приключило в едно заседание), заплатеното от касационната жалбоподателката адвокатско възнаграждение за тази инстанция следва да бъде намалено и присъдено в размер на 1250.00 лв., минималният размер за дела с такъв характер съгласно чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. За останалите съдебни инстанции адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено изцяло поради липсата на своевременно възражение.

По тези съображения Върховният административен съд, второ отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1544/19.04.2024 г. по адм. дело № 414/ 2021 г. на Административен съд - Пазарджик и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ разрешение за строеж № № 36/ 22.12.2020г. на главния архитект на община Брацигово, ведно с одобрения към него инвестиционен проект.

ОСЪЖДА община Брацигово, гр. Брацигово, [улица] и З. С. Д., [ЕГН], от гр. Хасково, да заплатят на В. Х. Т., [ЕГН], от гр. Пловдив общо и по равно сумата 8379.00 (осем хиляди триста седемдесет и девет) лева, разноски по делото пред всички инстанции.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ГАЛИНА СОЛАКОВА

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ МАРИЕТА МИЛЕВА

/п/ БРАНИМИРА МИТУШЕВА